

קפו:

עין משפט
גר מצות

בזה א מ"י פ"א חה"ל
נחלות הלכה ג פתח
פסקן לו טושי"ט ח"מ פ"י רעו
פסקין א:
בו ב מ"י שם הלכה ד
טושי"ט שם פסקין ב:

מוסף רש"י

אלה בני שעיר כר' וצבעון
וראבה. אלמל' אחי' הו',
וכתיב אלה בני צבעון
וראיה ראנה. אלמל' נט' ה'ה
(פסוקים ט. ד.) שבור מלכא.
שמואל קרי ליה רנל' שבור
מלמל' משום דכקי' בדין
והלמל' כותיה' בדיני' מדין
היולא מפי' המלך שמחקים,
שבור ממלך' מרשים' ה'ה
כמי' רנל' (טו).

דבינו גרשום

[illegible]

(א) איזו מדינה וואו זי
דעמאָנטירט די צווייטע
וואס זאלן זיין וואס?

יש נוחלין פרק שמיני בבא בתרא

אפילו נשא שבישראל. שרואה לתקן לפי צורך שעה כעין שמוציא
בבני בנימין שהתקן שלא מירש בת הבן עם אחיו אין
שומעוין ממשוה לדוקין: **בדלמד** שבא צבעקין על אמו והוציא ממנה
ענה. קשה לר"ם דלמאי אהדר ליה מענה דלמא בן הבן הוי כבנו

אכל בת בני לא מהיה כעני אלה כעמו
(א) ונראה לר"ת דענה אלה היתה
בדמותה קרלי דכתיב ואלה בני
ואהליבמה בת ענה בת זכנעון אלהא
אלה היתה וליכא למימר דענה אחר
היה דהא אמר הכא זכנעון הולדי
ענה ועוד דמידי אחר קרא דהיימי
הכא הוא ענה אחר מלא וגו' כתיב
אלה בני ענה דינן ואהליבמה בת
ענה והשאר אהרר להו שפיר ר' יוחנן
בן זכאי דבת הבן משונה כן
יורש עם שאר גנים שאר קודמין
לבת מדקרי ליה יושבי הארץ וכן
היא קודמת לבת ומכאן קומר לנכסין
ק"ו שלהן אחר דכתיב ואלה ענה
בנכסין וכו' היינו משום שירשה עם
(א) אחי זכנעון כוכר וא"ת והיאך ירשה
ענה והלא היה לה אח (א) וכתיב וגני
זכנעון אלה וענה וי"ל דמת איה מדע
מדלת חשיב בני איה דכתיבי בני
וענה ורש"י פירש כפירוש חומש
ואהליבמה היתה בת ענה ונת זכנעון
ואי היכי דלמחר הכא שנה אלהא על
אלמו והוליד ממנה ענה ולכן חשיב
ליה (א) בני ענה הכי נמי דא ענה על
אלמו והוליד ממנה אהליבמה ולכתי
קרי לה אהליבמה בת ענה נת זכנעון:

בנינו של נחנחל דרייטו בני נחנחל יורשין אומן וחס אין לו אחים
דמן נומנין לאלילאב אזי אביו של מן אז לאחי אלילאב אז לאחות
חורין אלל פולא וחס מת נומנין לחנין וחרנין וכרמי אז לבנייה דה
חורין בשבת הראוי לנחלה שאין השבט בלה לגמרי. כללל דמילתא
אלל אזי המת קודם לאזי אמת וכן אחי אזי המת קודם לאזי
וילימא עד יעקב. שאם מת ראוון הוא וכל זרעו חורין אלל יעקב
אחי אזי אזי אביו: **אמר אביי.** אם כן נמנא שבת אחד בלה
אזי שטיי ואחס בני יעקב לא כליתם כפר"ם. ראוון דנקט לא דור
ללא האמר ופוסק דין שטייה בהם של מן עם בת בן של מן
בכחמו אין שומעין לו מפני שדין זה מעשה דרזקין הוא דברמשה לקמ
יחאמר אין שומעין לו. ויש מפרשין שכיב מרע שמויה מירש הבה בנכסי
האמר על מי שראוי לירשו דבריו קיימין הכא אין שומעין לו משום ד
הלק ראוון רגל ענין דאין שומעין לו וללא מילתא היא דנצלו מעשה
הראוי לירש בכל עם בת דלמטיי ר' יוחנן בן ברוקא לא אמר
הלק ראוון גם לירש לו את הכל אלל בת בין הבנים והוא הדין לנת
בנחילת מעינת דקחסיב אילין וימא דלא להפגמא ביוון ומיירי בעינת
הנזוקין: **עם כן הבן.** ומיהו עם כן הבן מודו דלא חירות. דל
שקילו מאינגוס אל לאחי כחבדסי ממששין כ' (אמת פ"א מ"ג) דבברי חכמי
שאין דממש דבבר אז כן בן דברי חכמים ועשו ופקרו דבברי חכמי
נחנן (פ"א ה"ב): **קרא עליו מקרא.** שאנו למדין ממנו שענה עני של צבע
שעיר אזי אביו ונמנא שבני גוים יורשין נחלה בנכסין עבדן והוא
עם הבן: ופסי ואלה בני **צבעון** ויש **וענא** וז' . אלמא בני היה של
שאר אחיו ופסי וזמר דבני של צבעון היה והאי קרי ליה של צ
בכנס א"כ לא לכתביה גבי צבעון (ו) אלא מדקאמר צבעון וענא אל
בכנס נחלה: **אמר רבא אימאן** **ז' ומונא שמואל.** ופי' שכלה נחמוה ד
ר' פפא כן. דבני מירש שבו מלכא משום דהלכתא עני חותיה לנד
אבא שמוערי. נחמה הלא עם אזי מורה לן דבן הבן וייתר אל
אבא שמוערי.

(אכל מתחלה היה סבור) דענה ובר היה וקרא דבת ענה בת לנשון אינה ראויה ליה לפרש דענה כל ו
וכי לנשון ימי שכל לנשון על אמו, כי כי יי אשת ששיר; (ח) בא"ר

הא ביד. כלומר (א) ודאי כי הימי דאמרינן עיין עליו למטה הכי
נמי אמרינן עיין עליו למעלה שאם כלה זרעו לגמרי העבירה
לזרעיה האב למעלה הא ביד אמה מואל בכל מקום עיין עליו:
גמלה משמשת והולכת עד ראובן. שאם אין לו אב ולא אח ולא בן

שֶׁתִּהְיוּלִבְתֶּם עַד רֹאשׁוֹן
אֲבִי גִמְיִיר דְּלֵא כֹהֵל
אֲמַר רַב יְכָל הָאוֹמֶרֶל
וְאִילוּ נִשְׂאֵי שְׁבִי שִׁירָאֵל
אֵלֹא מַעֲשֵׂה צְדוּקִין
וְרִירִים בְּמִטַּת תְּנַנָּא
מִמֶּרֶן תִּירֵשׁ הֵבֵת עִם
יֹחֲנָן בֶּן זְכַאי אֲמַר
לְכֶם וְלֹא הִיָּה אֲדָרִם
אֲחֵד שְׁהִיָּה מִפְּמַטָּם
בְּנוּ הִבָּהֵא מִכָּה בְּנוּ
חֹלֵא כָל שֶׁכֶּן קִרְוָה
הָיָה אֵלֶּה בְּנֵי שְׁעִיר
וְשׁוֹבֵל וְצִבְעוּן וְעֵנָה
עֵזֶן וְאִיהָ וְעֵנָה אֵלֹא
לְאִמּוֹ וְהוֹלִיד עֵנָה
רַבְּהִי אֲמִינָא מִלְּתֵא
כָּא וּמִנּוּ (6) שְׁמוּאֵל
פַּפֵּא אֲמִינָא מִלְּתֵא
נָא וּמִנּוּ (7) רַבְּהִי אֲמַר
עֵנָה דְּמַעֲקִירָא אֲמַר
מִטְרִיָּה אֲמַר לוֹ שׁוּמָה
וְלֵא

תַּחַס אֶת מַגְלָתוֹ לֹאֲחִי אֲבִיו דְּהִיטֵי דָתָן דְּדוֹר אוֹ הוּא אוֹ בְּנֵי לֵוִי יֵאָבֵב לֹהֵם וּלְבָנֵיהֶם וּלְבָנֵי בְנֵיהֶם מִתּ אֲלִיבֵב בָּלָא אֲחִים וּבְנֵי אֲחִים לְכוּ בְנֵי אֲחִי אֲבִי אֲבִי לְכוּ שֶׁל מֵת וּבְעֵינִן אוֹ יֵאָבֵב אֲשֶׁר שֶׁלָּא יִתְנַלֵּם הַמֵּת קוֹדֵם לֹאֲחִי הַמֵּת אוֹ אֲבִי הַמֵּת קוֹדֵם לֹאֲחִי אֲבִי הַמֵּת אֲבִיו שֶׁל עַבְדֵּי דִלְמָרְקִין לִקְמֹן (קט): בִּי בְּעִיּוֹת דְּרַמְרֵי בִּר מַחֲמָה (א): אֵין יַעֲקֹב שִׁמְעוֹן וְלוֹי יוֹרֵשִׁין אֵין יִרְאֻכִּין אֲחִיהֶם דְּהוּוֹ לְכוּ וְרַבֵּל וּגְמִירִי דִלָּא כֹּהֵה שֶׁטָּט. וְרַחֲמֵי דְלִדְבִּי בְּמַלְאֲכִי (ג) כִּי אֲנִי ה' אֵלָּא מַפְּטִי שְׁהוּוֹ שֶׁבֵּר רַשָּׁאן נִקְטוּ: **אֲמַר רַב הוּנָא אֲמַר רַב כֵּל.** וְשׁוֹמֵר דִּלְקָמֵן אֲפִילוּ הוּא דְּעֵינִי נִשְׂאִי בִּיִּרְשָׁלַם שֶׁכֵּל מַנְיִן עַמּוּל רַמִּי וְלִחְלוֹחַ אֶת הַדְּבַר מֵחַבֵּר כֵּן הָרִשִׁין דִּלְמָרְקִין (מַחֲמָה ד') (ג). אֲסִי בִּיִּלָּא אֲלִיּוֹהִי שֶׁ בְּתַנִּי וְאֲלִיבָה דְּר' יוֹחָנָן בֶּן זְרוּקָה דֹּאֲמַר לִקְמֹן בִּפְרִירְקִין (דף קל). אֲסִי יִרְמְכָה יִרְשָׁה בָּלָא אֲנָהֵה הִיא בָּהֵה לִירֵשׁ עִם בֵּת הַבֶּן דְּכַדְרִי דִּזְרוּקִין יוֹן נְמִי אֵין שׁוֹמְעִין דִּמַּחֲמָה עַל מַה שֶּׁכָּתוּב בְּתוֹרַה שֶׁהִרֵב הַבֵּת אִינְהָ בְּתַן הַבֶּן בְּדַבְרֵי אוֹרֵי בֵּת הַבֶּן הַבְּנוֹת דִּלְבָּלָהּ הִרֵב הוּא רַחֲמֵי לִירֵשׁ קָמָה. **בְּתַן הַבֶּן אֵין דְּכַדְרֵי כִלּוֹם וּבְכִי אֲמַרְקִין לִקְמֹן בִּפְרִירְקִין (ס): דִּרְשָׁה.** וְתַנִּי בְּעֶשְׂרִים וְאַרְבַּעָה בִּזְנֵנָה לִירֵנָה שֶׁבֵּר לִמְשַׁפְּטוֹ הִרְשָׁאן שֶׁהוּוֹ וּבִיחּוֹם תַּלְמוּדִי אֲנִינְגִּיּוֹם אֲמַר כּוֹסֵי הִיוּ וְהִיוּ שְׁוִין לִתְלַמְדֵיהֶם מֵהַ יוֹדֵם שֶׁהִיוּ שְׂכוּרִים דְּהִכִּי אֲמַרְקִין עֲבִידוֹ לִמְקוֹם אֵל תַּחֲקוּלָה שֶׁכֵּר וְאֲמַרְקֵי מֵהַ יוֹדֵם וְקָרָא דִּזְרוּקִין עַל שֶׁ דִּזְרוּקֵי יִתְנַמְּוִי שֶׁל אֵם בִּיחּוֹם חֲלָבוֹת דְּרַבִּי הִיא וְקָרָא לִיָּה בִּן שְׁעִיר וְקָאֲמַר הוּא יוֹשֵׁבִי הָאֲרֵךְ כִּלּוֹמַר שֶׁעֲנֵה יִרֵשׁ אֲרֵךְ יוֹרֵן לֵבֵת בְּנוֹ וְהִלָּךְ לֹא חִירֵשׁ הַבֵּת עִם בֵּת הַבֶּן כִּי הִיכִי דִלְחִינֵה יוֹרֵשׁ לִי קָרִי לִיָּה אֲחִיו: **אֵלָּא לְבָעוֹן כֹּא עַל אֲמוֹ וְלִידִי מַחֲמָה עֵנִה.** וְתַנִּי לֹא מִשּׁוֹם שֶׁהִיא אֲחִיו שֶׁ לְבָעוֹן אֲמַרְקִין לִשְׁמֹעֵינֵי דְבֵינִי שֶׁכֵּר הִרֵן הִרֵן הִרֵן וְחִיּוּהִי מִדְּהִיבֵי יוֹשֵׁבִי אֲמַרְקִין שְׁמֹעֵינִי מִכֹּאֵד דְּבֵינִי בֵּינִי הִרֵן הִרֵן (בְּסִדְרוֹת מַט'): קָרִי לִיָּה הִכִּי וְהוּא שֶׁ שֶׁל מֶלֶךְ פֶּרֶס: **אִיבָא דִלְמָרְקִין אֲמַר** וְהָרֵה עֵינִן וְתַמְכֵּה (וְיִי גִיטִין עַד): דִּלְבַּחָה כִּרְכִי יוֹסֵף (וְשִׁילִי דף קד): **כֵּךְ** אֲפִילוּ בְּמִקְוֹם בֵּת אֵבֵל בֵּת הַבֶּן (וְהוּא) דִלְמָרְקִין שְׁחִירֵשׁ הַבֵּת עֲמַה:

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) (מוספתא דייס פ"ב ע"ש),
(ב) פסחים נד, ע"ש, (ג) [שם]
[חולא רבא וע"ש ברש"י],
(ד) [שם [חולא רבא],
(ה) נדרים אלו וע"י רש"ש,

תורה אור השלם

1 ואלה בני שעיר הדין
שבי הארץ לזמן ושוקל
וצבעון וענה
בראשית לו כ
2 ואלה בני צבעון ואה
וענה הוא ענה אשר מקנא
את הימים במדבר כרעתו
את החמורים לצבעון
אביה
בראשית לו כד

הגהות הב"ח

[illegible]